

følgelig nok, at Stationsforvalterne have et meget vanskeligt Hverv; de ere fremfor nogen anden Embedsmand udsatte for at blive løbne paa Ærmet af Per og Povl, og mange af dem har jeg tidt beundret. Men der er selvfølgelig enkelte Rester endnu, der ere brøsigte og tænke paa den gamle, bureaukratiske Historie, da de vare Sjælen i Landets Udvikling. De gamle Højre-regeringer lode sig støtte af Embedsmændene, de kunde ikke magte Embedsmændene, de kunde ikke sætte Embedsmændene i Rette, de vidste, at det var Embedsmændene, der vare Bærere af deres Politik, det var dem, der skulde støtte dem. Det maa vel blive anderledes nu. Denne Regering behøver ikke Støtte af Embedsmændene, den har Støtte nok uden Embedsmændene. Jeg haaber, at dette skal bidrage til, at disse Embedsmænd af den gamle Skole maa faa at vide, at det gaar ikke længe paa den Bane.

Jeg vil ogsaa gerne føje min Udtalelse til de Udtalelser, der have lydt om, at vi skulle være taalmodige. Det er ganske rigtigt; jeg er mig klart bevidst, at Udviklingen gaar forfærdelig langsomt. Vi, der sidde her i denne Sal, maa være forberedte paa, at mange Tanker, som vi have køre og ønske fremmede, ville vi ikke opleve at se Gennemførelsen af, men vi maa ogsaa være klare over, at det skal ikke afholde os fra paa enhver mulig Maade at arbejde for disse Tanker. Jeg har Lyst til at minde om, hvad min afdøde Høyding Berg sagde for 10 Aar siden, da der blev raabt: Hyordan gider den gamle Mand arbejde for Parlamentarismens Sejr her i Danmark? Han svarede da: Ja, vel er jeg paa den fejle Side af 6-Tallet, vel er jeg klar over, at jeg ikke oplever det, men hvad gør det? Efter mig kommer mange, mange Slægter. Det er Statsmandens store Syn, det er den virkelig store Statsmand, der ser bort fra det enkelte Individ og hans Forfængelighed, der vil, at det skal ske i hans Tid, at det skal hedde sig, at det er ham, der har gennemført det. Det er min Tro, at vi maa være Mænd som Berg og Gladstone taknemmelig for, at de kæmpede for Ideer, at de holdt trofast ud, selv om det varede længe, inden Ideerne gennemførtes, og de ikke selv fik Sejren at se. Det er den slags Mænd, der bære Civilisationen og Kulturen fremad. Jeg tør dristig sige og appellere til alle Historikeres Dom, at er der nogen, der har arbejdet for Civilisationen, er det de Mænd, der have kæmpet for Ideer, og ikke de opportunistiske Mænd, der have sjakret og lem-

pet sig og sat deres egen Ærgerrighed og Ære højest. Naar vi nu sidde her i denne Sal, og denne Regering sidder derhenne paa Bænken, og naar Parlamentarismen har sejret, saa have vi mange gode Mænds Arbejde bag os, vi staa paa mange Mænds Skuldre, blandt andre paa Bergs; men saa skulle vi ogsaa holde fast paa, at selv om det ikke lykkes os at faa gennemført de Ideer, vi have køre, skulle vi dog trofast gøre vor Gerning, der vil da komme en Slægt efter os, der vil prise os. Vi skulle jo ikke her saare de andre Partier, vi skulle jo glemme; men hvis Berg var gaaet ind i et Ministerium paa en anden Tid, hvad han ofte kunde have gjort, vilde vi ikke have haft Parlamentarismens Sejr her i Danmark, og heller ikke, hvis vi havde lavet noget i Hast, som der kunde have været Tale om i Begyndelsen af 90erne, heller ikke saa vilde vi nu have haft Parlamentarismens Sejr. Naar vi nu have den helt og holdent, skyldte vi det til de Mænd, som kæmpede for Ideerne. Jeg vil gerne, at vi skulle være klare over det.

Og jeg vil tage det som et Tidens Varsel, at selv om disse Tanker nu skulde forstumme, selv om Opportunismen skulde svømme ovenpaa her i Danmark, lyder der dog ogsaa Røster i modsat Retning. Jeg tænker paa, at Verdens maaske mægtigste Mand, Præsidenten i de forenede Stater har sagt: De og de Ideer har jeg, dem vil jeg kæmpe for; jeg vil være stolt og glad, om Amerika vil vælge mig igen paa disse Ideer, men jeg vil ikke vælges paa anden Maade end paa dem. Der staar altsaa den Mand, der sidder inde med den mægtigste Haand i Verden, og sætter den paa Spil, idet han siger: Jeg vil kæmpe for mine Ideer, i Stedet for som Opportunisterne at sige: Jeg vil først og fremmest beholde mit Embede og min Gerning, og saa for øvrigt lempet sig og snart forsvarer dit og snart forsvarer dat. Det er den Slags Folk som den amerikanske Præsident, som vi skulde have mange af. Jeg vil haabe, at naar vi nu have faaet Parlamentarismen her i Danmark og det falder sammen med saadanne Ytringer, at saa skulle vi tage det som et heldigt Varsel.

For øvrigt vil jeg haabe, at Højre vil have taget Lære af, hvad der er sket, og ikke bestride, at vi nu have faaet Parlamentarismen, det ville de nemlig ikke faa nogen Fornøjelse af, det vilde blot være at føje en ny Dumhed til de gamle, om de vilde prøve paa at praktisere det. Højre maa være klar over, at naar man er kommen bort fra det absolute Kongedømme,